

i sin Hæand. Da det forelagte Forslag til en motiveret Dagsorden paa en tilfredsstillende Maade udtaler denne min Opfattelse af Sagen og Situationen, skal jeg med fuld Tilslutning stemme derfor; men hvis det ikke maatte vinde Majoritet, maa jeg stemme imod Lovforslagets Vedtagelse.

Thalbitzer: Efter hvad jeg tillod mig at udtale ved Sagens anden Behandling, vil det høitærede Thing let indsee, at jeg gjerne kan slutte mig til den foreliggende motiverede Dagsorden. Jeg udtalte dengang som min oprigtige Mening, og jeg troede ogsaa at turde udtale det paa Flere af mine ærede Medforslagsstilleres Vegne, at vi havde Tillid til Regjeringen, vi vare overbeviste om, at Regjeringen ikke vilde lade denne vigtige Sag upaaagtet, men at den, naar der var Mulighed derfor, snarest vilde tage den i sin Hæand, og at det var dette, vi ønskede. Det var derfor, at de dengang fremsatte Forslag bleve stillede af endeel af os, fordi vi derved vilde vise, at det var os ikke om at gjøre at faae en pludselig Afgjorelse; vi vilde blot antyde for Regjeringen, at vi ventede og haabede en Afgjorelse, om denne end ikke kom saa meget snart. Naar den motiverede Dagsorden nu indeholder den samme Tanke, som jeg da tillod mig at udtale, troer jeg ogsaa, at de, der have deelt denne Tanke med mig, maae kunne slutte sig til den. Fra to Sider har jeg, siden jeg sidst havde Ordet i denne Sag, overtænk't samme, nemlig forsaavidt den, naar man gaar ind paa Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling, kan foranledige enten en Ministerkrise, eller at Hans Majestæt Kongen bruger sit Veto. Begge Dele vilde jeg ansee for lige sørgelige, især det Sidste. Naar Kongen eengang har udtalt sit Nei imod Loven, saa staae vi, der ønske den fremmet, langt uheldigere stillede end vore Modstandere. Det er det, som jeg haaber, vi vilde undgaae ved den motiverede Dagsorden; og hvad det angaaer, at Sagen derved vil blive udsat, da have vi jo tidligere høvt Exemppler derpaa. Have ikke de Mænd, som have stillet sig i Spidsen for denne Sag og gjort den til deres Opgave, have de ikke, for at

støtte et Ministerium, de havde Tillid til, foranlediget, at den er bleven udsat for en længere Tid, end vi tænke os? Kunne vi da ikke, uden derfor at være Modstandere af Sagen, gjøre det Samme? — Med disse faa Ord skal jeg anbefale den motiverede Dagsorden navnlig til alle de ærede Landssthingsmænd, der tidligere have sluttet sig til mig i denne Sag.

Clausen: Den ærede Ste Landssthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) udtalte sig i sit Foredrag fornemmelig om det Spørgsmaal, under hvilken Form der skulde kunne virkes bedst for Sagen, ved Vedtagelse af Lovforslaget eller af Dagsordenen. Hverpaa vil jeg ikke kunne gaae ind uden at komme til en Gjentagelse af, hvad jeg allerede har udtalt. Men han udhævede tillige, at det skulde være „stødende for Landssthingets Anseelse“, dersom det efter den skuffede Forventning med Hensyn til den forrige Gang vedtagne motiverede Dagsorden nu gjentog et lignende Skridt. Mig forekommer det nu, at Thingets Anseelse netop vilde lide, dersom det vedtog et Lovforslag af saa overordentlig Vigtighed, af saa indgribende Indflydelse, uden have underkastet dette en omhyggelig Drøftelse. Den ærede Landssthingsmand bemærkede vel, at formelt havde Lovforslaget været under Behandling; men det er ogsaa kun formelt. Jeg kan tage det meget roligt, naar han vilde lægge mig til Last, at jeg ikke har bidraget til Behandlingen af Lovforslaget. Jeg har stemt for Nedsættelse af et Udvalg, og jeg mener, at til et Udvalg maatte Sagen være overgivet, naar den skulde modtage den Behandling, hvorpaa den nødvendigt har Krav. At der nu skulde være noget Stødende for Thinget i, at det, efter tidligere at have vedtaget en Dagsorden, gjentager et lignende Skridt, kan jeg aldeles ikke lade gjælde. Naar Taler er om Reformer af stor Betydning og af stor Vanskelighed, da veed jeg ikke, hvad anden Veie der er at gaae, end ikke at trættes ved at vedblive at gjentage Udtalelser og Overbeviisningen om Reformens Vigtighed og Nødvendighed. Det er ved saadan Gjentagelse, at man kan haabe lidt efter lidt at vinde Terrain, at bane Veie for en altid mere almindelig og videre udbredt Erkendelse af Sa-